

LÁSKORODÁ

Tereza Procházková

Tereza Procházková

Láskorodá

E-knihy jedou, 2025

© Tereza Procházková, 2025

Ilustrace © MgA. Magda Kadlecová, 2025

Editor © Ján Mladý 2025

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

ISBN 978-80-281-1735-1 (ePub)

ISBN 978-80-281-1736-8 (mobipocket)

ISBN 978-80-281-1737-5 (pdf)

Láska je nejgeniálnější myšlenka srdce.

Paul Gauguin

**Láska je ze všech vášní nejsilnější, neboť útočí
současně na hlavu, srdce i tělo.**

Voltaire

Srdce diktuje strategii, mozek taktiku.

Viktor Tubolcev

...básníci básně neskládají báseň je bez nás

někde za

a je tu dávno

je tu od pradávna a básník báseň

nalézá...

Jan Skácel (Oříšky pro černého papouška)

ÚVOD?

**Ne, spíš poděkování tomu, kdo společně se mnou
tady v slovech, řádcích, dýchá...**

Duši vůli a srdci lásku a lásce dík, za to že je.

A protože mě láska hladí očima šelmy, dravému patřím,
jeho – **JseM**.

NEKONEČNÁ

Jsem příběh,
který ty sám jsi vložil
do knihy svého života
a pokoušíš se jej číst,
i přesto, že ničím nezačíná
ani nekončí...

Stránka
vytržená z kontextu všech *bylo*,
která nikdo nezapsal,
a přesto dají se najít

...v paměti slonů

SIRAEŁ

Skrz zavřené přicházím,
otevřeným se ztrácím.

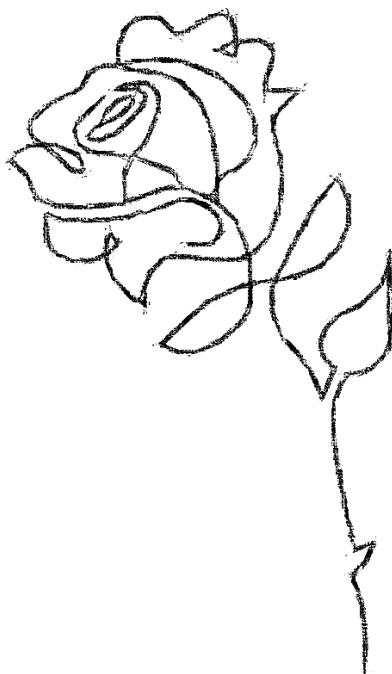
Jsem
snová vidina.
Mlhavý obrys vrytý do paměti.
Nejasná kontura,
matné tušení.

Tvé nutkavé toužení
vzít do ruky štětec
a domalovat obraz,
jež ty sám jsi vsadil do rámu
svého srdce.

Chceš zhmotnit představu,
dokončit nedokončené
a tím
v pětadvacáté hodině
dvaatřicátého dne
vdechnout život
samotné
SIRAEŁ.

UVADLÁ

Srdce, co touží milovat
i nenávist si někdy vpustí do sebe.
Když láska, co měla být napořád,
skončí a v duši to zazebe,
to pak i růže
vrazit může
trn do srdeční krajiny.
A že je napuštěný zradou,
nemilosrdně zahubí,
co kvetlo.

SMUTEK

Každá slza má svůj příběh
a zapisuje ho pohádkář
sám plný stínů, trápení.

Pták Žal mu k tomu zpívá

o srdcích zlomených,
růžích, co kvůli lidské pýše vadnou
a o bolestně zašlých vzpomínkách.
O ptácích, které sama Závist chytá do sítí,
aby jim v klecích nasadila okovy.

...

*Hled', pane,
zas jedna hvězda k zemi padá,
však ani dnes se nikdo nedívá.*

Zhasne

a s ní
i další přání
promarněné...

DOKUD NA OBLOZE DUHA

Když Slunce a Déšť vezmou se za ruce
a dopřejí si chvilku pro sebe
i nebe podlehne kouzlu toho okamžiku
a oděje se do barev.

Nebeský Architekt oblohu překlene
mostem, na němž se zalíbením spočine
i jindy netečné Oko Světa
a děti vzpomenu si na pastelky.

Kapky, jež zvolna dopadají na zem,
berou na sebe podobu duhovek,
lákají k hrám

a na útesech vlasy mořských panen
do daleka vrhají
odlesky prastaré úmluvy,
jíž kdysi dávno uzavřelo

Nebe se Zemí...

REGULUS VEDE

*„Kdo neví, kde přesně hledat,
může najít všude“*

řekl, když očima hladil noční oblohu
a já si díky tomu myslela,
že to vyčet' z hvězd.

Zatoužila jsem znát abecedu
odlitou ze stříbra.

...

Všechno má hranice.
I Nekonečno,
jež na svém klíně houpá Polárku.

Vnitřně je svázané
a přesto kraluje prostoru.

Nebo ne?

...

O černý kámen dělím se s Kybelé.
Z jejího vozu vypřáhám tvou duši,
abych jí dala volnost.

*"Srdce tluč
a bij divoce,
jak ti náleží."*

OHNIVÉMU

Když podstatu svěříš polygonu
a duna přesype se směrem, kterým dá se vyprávět,
nejedno zrnko písku
ožije
vzpomínkou...

...na silný vnitřní oheň
Jediného

co kdysi ulovil
Neviděnou

a donutil
Matku zemi
ronit slzy
v krajině suchopáru.

Tehdy nejprudší vášně
rozproudila krev v žilách
dvou *(ne)spoutaných*,

a protože výzvy volně přecházejí
z časů do časů,

v jejich stopách
dodnes
kráčí

Posedlost.

BEZE ZMĚN

Dnes zas o tebe škrtnu,
ať může hořet svět.

Spoušt'...

...ve mně.

Dotýkám se tě,
abych zjistila, kolik mám v sobě života.

Hledám jiskru v oku šelmy.

Mířím na jaguára,
abych trefila žábu
v království lva.

Pořád ještě dýchám,
dík za optání.
Je mi
a mám se.

A mám i tebe,
pořád tam, kde vždycky...

TOTO JE ODPOVĚĎ

usekni ruku, než se dotkne
a umlč ústa dřív, než vyšlou hordy polibků
vysměj se touze, která našla odvahu
dát o sobě vědět
růst
svádět

(pokušením tě táhla, troufalá)

ztrestej ji, černý jezdče, dokud můžeš!

na pranýř veřejně přikovej něhu v jejím pohledu
pouta nasad', ukutá výhní mrtvých emocí
a dívej se, jak vpalují cejch ponížení

té, co nebála se milovat *tebe*

kámen

drahý

srdci

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Láskorodá***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.